

спеціальні приводні системи включаються в керування автомобілем (сучасний круїз-контроль не тільки тримає постійної задану швидкість руху, а й контролює дистанцію до транспорту, що їде попереду, а система паркування паркує автомобіль на обмежений простір швидше, точніше і безпечніше ніж багато водіїв). На сучасних німецьких автомобілях застосовуються 23 види допоміжних систем. Найпоширенішими з них є ABS (88%), ESC (60%), круїз-контроль (38%), паркувальна система (32%), датчик дощу (28%), навігаційні системи (21%), коректор світла (12%), тощо [2]. Як приклад досить простої системи допомоги водієві є ізраїльська система Mobileye. Основні компоненти системи – цифрова камера і мікропроцесор встановлюються під лобовим склом. Розробниками системи Mobileye вже розглянуто більше 1000 можливих дорожніх ситуацій, на основі яких розроблено програмні моделі, що дозволяють спрогнозувати будь-який розвиток подій.

За рахунок комп'ютерних пристроїв і відповідних програм розпізнавати потенційні небезпеки: виявляти первинні ознаки ризик-факторів, складати образи небезпек і оцінювати їх, спів ставляти з параметрами власного руху, пропонувати водієві здійснити необхідні в таких випадках дії або незалежно від водія втрутитися через спеціальні виконавчі пристрої в керування автомобілем. За швидкодією, повнотою оцінки ризиків та адекватністю реагування такі системи перевищують аналогічні дії людини.

Розв'язання проблеми безпечного руху на основі інтелектуальних транспортних систем є перспективним та економічно доцільним напрямком наукових досліджень і практичної роботи щодо зниження аварійності на дорогах. Зволікання з участю у цих розробках наукових і промислових установ нашої країни є помилкою, яка неминуче проявиться на етапі впровадження та ефективного використання таких систем.

За умови безперервного вдосконалення конструкцій автотransпортних засобів для підвищення безпеки людини при ДТП необхідно як узагальнення та концентрація наявних відомостей, так і розробка нових концепцій зближення теорії та практики забезпечення безпеки дорожнього руху.

Список посилань

1. Мигаль В.Д. Технічна безпека автомобілів: справ. посібник. – Х.: Майдан, 2011, 202 с.
2. Кашканов А. А., Кужель В.П. Організація дорожнього руху: навчальний посібник. – Вінниця: ВНТУ, 2016, 125 с.
3. Коростельов М.В., Гнатов А.В. Дослідження активних систем безпеки для автотransпортних засобів. Автомобільний транспорт, вип.46, 2020. С.40-46.

УДК 656.1

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ ІНКЛЮЗІЇ НА ПАСАЖИРСЬКОМУ ТРАНСПОРТІ В УКРАЇНІ

*Козенок А.С., к.т.н., доцент, Кашпоров Є.О., студент,
Державний біотехнологічний університет*

STUDY OF PROBLEMS OF INCLUSION IN PASSENGER TRANSPORT IN UKRAINE

*Kozenok A.S., candidate of technical sciences, associate professor, Kashporov Y.O., student
State Biotechnological University*

У сучасному світі, де інклюзія стає все більш важливою складовою соціальної та транспортної політики, питання доступності транспортних систем для всіх громадян, незалежно від їхнього фізичного, розумового чи іншого стану, набуває критичного значення. Проте, не дивлячись на значні покращення в останні роки, проблеми інклюзії на транспорті залишаються актуальними в багатьох країнах, включаючи Україну.

Інклюзія – це процес збільшення ступеня участі всіх громадян в соціумі, у тому числі людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення (люди похилого віку, вагітні жінки, тощо). З метою втілення принципів інклюзивності та захисту прав осіб з інвалідністю

13 грудня 2006 року Генеральною Асамблеєю ООН було прийнято Конвенцію про права осіб з інвалідністю, яку підписали та ратифікували майже всі країни світу, у тому числі й Україна. Координацію заходів, що здійснюються центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, щодо імплементації та реалізації цієї Конвенції забезпечує Міністерство соціальної політики України [1].

Дослідженнями в даному напрямку займаються такі науковці, як Колтун В.С., Васильєва Н.В., Приліпко С.М., Сидорук С.В. і т.д. В своїх роботах [2-4] вчені розглядали такі питання, як: обґрунтування підходів до управління якістю послуг громадського транспорту у процесах повоєнного відновлення регіонів України, акцентовано увагу на проблемі доступності інфраструктури громадського транспорту для маломобільних груп населення, проведені дослідження специфічних технічних особливостей транспортного перевезення туристів інклюзивного типу за прикладом удосконалених автобусів та потягів. Проблематика інклюзивності та доступності пасажирського транспорту становиться все актуальнішою через збільшення людей з різними видами інвалідності через повномасштабне вторгнення росії до України.

Однією з проблем інклюзії на транспорті в Україні є недостатність інфраструктури. Багато транспортних засобів і станцій не призначені для комфортного користування людьми з обмеженими можливостями. Наприклад, відсутність підйомників для інвалідних візків на станціях метро або відсутність під'їздів для візків на автобусних зупинках.

Наступною проблемою можна назвати недоступність інформації. Інформаційні табло на станціях часто не мають спеціального збільшення шрифту або голосового супроводу, що ускладнює отримання інформації для людей з вадами зору або слуху. На зупинках міського пасажирського транспорту такі табло зазвичай взагалі відсутні.

До того ж, не слід забувати про недостатність навчання персоналу. Часто персонал транспортних служб не має достатньої підготовки для роботи з людьми з обмеженими можливостями, не знають, як надавати їм допомогу або як працювати з адаптивними технологіями.

Крім того, не всі види транспорту обладнані спеціальними місцями для людей з інвалідними візками або іншими обмеженими можливостями. Отже, існує ще одна проблема, а саме відсутність доступних транспортних засобів.

І наостанок, хочеться додати соціальну дискримінацію і негативні стереотипи. Часто люди з інвалідністю стикаються з відчуттям відчуження або неприязності від інших пасажирів, що може ускладнювати їхнє користування транспортом.

Розв'язання цих проблем вимагає комплексного підходу, який включає в себе оновлення інфраструктури, навчання персоналу, розробку та впровадження нових технологій та програм і підвищення свідомості суспільства про потреби та права людей з обмеженими можливостями.

Проблеми інклюзії на транспорті різних країн вирішуються різними способами в залежності від їхнього законодавства, рівня розвитку транспортної системи та соціокультурних особливостей. Однак, існують деякі загальні стратегії та підходи, які використовуються багатьма країнами для покращення інклюзії на транспорті:

1. Багато країн встановлюють законодавчі норми та стандарти, що вимагають від транспортних служб та інфраструктурних проектів забезпечувати доступність для всіх громадян, включаючи людей з обмеженими можливостями.

2. Будівництво та модернізацію транспортних засобів та інфраструктури з урахуванням потреб людей з інвалідністю. Це може включати в себе побудову підйомників на станціях метро, розширення дверних отворів для візків у громадському транспорті та створення адаптивних зупинок для автобусів.

3. Освіта та навчання персоналу транспортних компаній щодо роботи з різними категоріями пасажирів є важливою складовою вирішення проблем інклюзії. Це включає навчання про використання адаптивних технологій та надання підтримки людям з обмеженими можливостями.

4. Деякі країни стимулюють розробку та впровадження інноваційних технологій, які полегшують користування транспортом для людей з інвалідністю. Це може включати створення мобільних додатків для навігації, системи електронного квитка з голосовим супроводом та інші рішення.

5. Важливою складовою вирішення проблем інклюзії є активна участь громадськості та організацій громадянського суспільства. Вони можуть виступати за права та інтереси людей з обмеженими можливостями і сприяти впровадженню поліпшень у транспортній системі.

Ці підходи можуть бути застосовані в Україні для покращення інклюзії на транспорті.

Отже, з огляду на всю вище викладену інформацію можна сказати, що актуально вивчати питання вдосконалення доступності транспорту і всієї інфраструктури в цілому для всіх громадян, незалежно від їх фізичних та ментальних можливостей.

Список посилань

1. Урядовий портал. Інклюзивна політика. [URL: https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/inklyuzivna-politika](https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/inklyuzivna-politika) (дата звернення: 13.05.2024)

2. Колтун В.С., Замазєєва Г.В. Управління якістю послуг громадського транспорту у процесах повоєнного відновлення регіонів України. *Публічне управління і адміністрування в Україні. Серія: Актуальні проблеми в сфері публічного управління*. 2022, випуск 31. С. 119-128.

3. Васильєва Н.В., С.М. Приліпко. Доступність інфраструктури громадського транспорту для маломобільних груп населення: аналіз зарубіжного досвіду. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020, №11. С. 18-25

4. Сидорук С.В., Матвійчук Л.Ю., Лепкий М.І. Прикладний характер особливостей транспортного перевезення туристів інклюзивного типу. *Review of transport economics and management*, 2020, вип. 3(19). С. 137-146

УДК 355.41

ФОРМУВАННЯ ЗАМОВЛЕНЬ АВТОЗАПЧАСТИН ПРИ БАГАТОНОМЕНКЛАТУРНОМУ КЕРУВАННІ

*Очеретенко С.В., канд. техн. наук, доцент, Волошина А.О. студент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

FORMATION OF AUTO PARTS ORDERS AT MULTIPLE NOMENCLATURE MANAGEMENT

*Ocheretenko S.V., candidate of technical Sciences, associate professor,
Voloshyna A.O. student
Kharkiv National Automobile and Road University*

Будь-яке підприємство сьогодні являє собою складну систему виробництва, яка охоплює основні фонди, сировину, трудові та фінансові ресурси. У сфері ринкових відносин і гострої конкуренції управління запасами відіграє життєво важливу роль у здатності підприємств постійно задовольняти вимоги своїх клієнтів і покупців товарів, що зберігаються. В даний час, з метою зниження витрат, пов'язаних з рухом товарів, управління запасами, яке включає в себе управління швидкістю, з якою товари надходять і виходять, стало одним з найважливіших завдань для комерційних служб на підприємствах. Це зумовлює необхідність впровадження комплексної системи управління запасами.

Нині ефективне управління запасами є ключовим аспектом скорочення витрат у процесі руху товарів. Воно засноване на балансуванні швидкостей надходження та вибуття товарів та є важливим аспектом комерційної діяльності підприємств. Постійна